

Zalán Tibor

Hajnalig

*A távolodó vonatok egy
szerre csak megérkeznek Debre
cen Kisvárdá Itt most fék Nem baj
ha nem érti És az sem ha nem
érzi Majd csak rájön az ízé
re Vagy nem Lehet tényleg csak a
halála után tud az ember
bizonyos megfogalmazások
kal érintkezésbe lépni De*

*ő még él És most lehet még él
ni szeretne Bár erre külön
ösebb vagy külön indítéka
nincs Felhők kísérték az útján
de a madarak elkerülték
Temetőktől temetőig ve
zetett az ösvény Néha templom
ok halott harangokkal Néha
késekkel zuhanó harangszó*

*Az utazás a föld elenged
ése A máshol ébredés a
magány középfoka Az erkély
en áll Szájában cigaretta
Török a fény Hallja Az éjszak
ában keresztül-kasul árnyak
járnak De nem látja őket A
szív bújócskája lehet ilyen
A hunyó bújó is egyszerre*

*Amikor felhasad az éjszak
a húsa nem lepődik meg Szét
peregnek belőle a nappal
férgei hogy a látványt hori
zontig felzabálják Csukva a*

szeme Álmodni csak nyitott szem
mel lehet Hallja ahogy zizeg
nek a férgek és befúrják mag
ukat a bőre alá Elun
dorítja a létezés A zaj
ongás az izomrostok között
Nem akar aludni Nem meri
magára hagyni még a testé
ben zajló romlást Nem akar úgy
meghalni hogy nyomokat hagyjon
a párnán Maga után a vi
lágban Ha hajnalig bírja éb
ren lent omlettet reggelizik

Ha nem bírja őt zabálják fel
a nyáltól duzzadó zöldeskék
férgesek Az ember életben fel
osztása ilyen egyszerű A
vagy-vagyok megválaszolatlan
maradnak Sárga házra lát rá
Akárhová mozdul mindenütt
egy sárga házra lát rá Ezek
et aztán elviszi a reggel

Képzeldni is csak titokban
mer Maga elől is titkolja
gyávaóságát Hogy menekülve
jött ide is Halál kutyái
a nyomában Halál kakasa
i ugatnak a bokrok között
Úgy esik a fonott székbe mint
a részegek Szétroppan kezé
ben a pohár Vérzik az üveg

Az ilyen éjszakák csak évek
kel később szívárognak elő
a csontokból Csak akkor nyitja
ki a szemét amikor a Nap
kel Megérzi csukott szemhéján
keresztül a fény változása
it A férgek visszarágták mag
ukat a sötét záruló hús
ába Erkély Lent a park Léptek

*A fürdőszobába támolyog
A víznek tengerszaga van és
a hajók árbocait látja
Törülközik Öltözködik Egy
fehér inget keres a szálló
dai szekrényben Nem magának
öltözik Nincs látogatója
Várják Határozott léptekkel
indul a másik nem-Világba*